

Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: Veřejný ochránce práv a Nejvyšší kontrolní úřad jako instituty kontroly veřejné správy
Diplomant/ka: Bc. Ondřej Špendlíček
Autor posudku: JUDr. PhDr. Jan Malast

1. Zadání a cíl práce:

Cílem práce je podle diplomanta (str. 8) „představit ... dvě instituce, které mají vykonávat kontrolu veřejné správy“, tedy veřejného ochránce práv (dále také jen jako „VOP“) a Nejvyšší kontrolní úřad (dále také jen jako „NKÚ“).

Lze konstatovat, že v té nejobecnější možné rovině a s výhradou výtek uvedených dále v tomto posudku se diplomantovi stanoveného cíle částečně podařilo dosáhnout.

2. Obsahové zpracování práce (včetně systematického uspořádání, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Struktura práce je vcelku logická, autor postupuje od obecného vymezení pojmu kontroly a systematiky a popisu kontrolních činností ve veřejné správě. Podrobně pak rozepisuje právní úpravu a charakteristiku veřejného ochránce práv na straně jedné a Nejvyššího kontrolního úřadu na straně druhé. Předposlední kapitolu pak diplomant věnuje vzájemnému srovnání obou popisovaných institucí.

Práce s odbornou literaturou, resp. s podklady pro její zpracování, je však výrazně problematická. Autor se při zpracování pasáží týkajících se Nejvyššího kontrolního úřadu zřejmě více než inspiroval diplomovou prací Lucie Hrušovské zpracované na téma „Nejvyšší kontrolní úřad a kontrola jím vykonávaná“ a obhájené na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně v roce 2006 (k dispozici na <http://is.muni.cz/>).

Diplomant z této práce na mnoha místech čerpá způsobem, který jednoznačně svědčí pro závěr, že předložená práce naplňuje znaky plagiátorství. Autor nepřiznaně přebírá myšlenky, názory či teze obsažené v práci Hrušovské nejen po větách, ale velmi často po odstavcích nebo dokonce po celých stránkách. Nežřídká se zcela shoduje metodologie zpracování práce, pořadí odstavců, stejně jako pořadí citací zdrojových pramenů.

To vše platí i navzdory tomu, že intenzita, resp. doslovnost přepisu, v práci kolísá. Diplomant na některých místech stylisticky mění formulace ve srovnání s Hrušovskou (slovosled, změna slovesa z aktiva na pasivum, zásah do pořadí vět, užití synonym, opisů atp.), někdy původní text „prokládá“ textem řádně ocitovaným (nejčastěji z Kadaňové a kol.), po přečtení příslušných částí obou prací je však evidentní, že obsahově jde jednoznačně o tytéž texty.

Shody lze nalézt prakticky ve všech klíčových pasážích týkajících se Nejvyššího kontrolního úřadu, což je možno demonstrovat jednoduchým srovnáním textu předložené diplomové práce a práce Hrušovské (tištěná a elektronická verze Špendlíčkovy diplomové práce se ve svém stránkování a rozložení textu neshodují, což je samostatnou závažnou chybou práce, dále jsou zde tedy uváděny strany dle tištěné verze odevzdané práce):

Špendlíček (str.):	Hrušovská (str.):
8	3 (obě práce dokonce začínají shodným úvodním odstavcem!)
37 (uprostřed)	17
38 (nahore)	18 (částečně citováno, zcela shodné pořadí citací)
39 (dole)	18, 19
40 (nahore)	19
40 (od kapitoly 4.3)	36, 37
41	36, 37
42 (nahore)	37
49 (2. polovina)	39, 40
50	39, 40
50 (od kapitoly 4.5)	24, 25
51	24, 25, 26
52	26, 27
53	28
54	28, 29
55	29, 30
59 (nahore)	45
60 (2. polovina)	46, 47
61	46, 47, 48
62	48, 49 (částečně citováno, zcela shodné pořadí citací)
63	49, 50
64	50, 51
65	50, 51
65 (dole)	54
66	54, 55, 56
67	56, 57
68	57
69	57, 58

Z tohoto výčtu je zřejmé, že předložená práce vykazuje přinejmenším ze své jedné třetiny výrazné znaky plagiátorství a jako taková nemůže být řádně obhájena v rámci státních závěrečných zkoušek magisterského studia oboru Právo.

Kromě toho se v práci objevují i další nedostatky (jako například odkaz na již zrušený zákon č. 337/1992 Sb. na str. 64, což může být způsobeno jak opisováním z 5 let staré práce Hrušovské, tak samozřejmě i pouhou neznalostí diplomanta), ve světle výše uvedeného však podle názoru oponenta není důvod se jimi podrobněji zabývat.

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

Kromě výše uvedeného znaku plagiátorství se v práci objevují některé výraznější nedostatky formálního charakteru (například autor někde čerpá z 6. vydání, jinde pak ze 7. vydání Hendrychovy učebnice správního práva, nejen že však není zřejmé, z jakého důvodu tak činí, ale zapomíná obě vydání uvést v seznamu použitých pramenů), opět zde však platí, že ve světle výše uvedeného nevidí oponent důvod se zde jimi podrobněji zabývat.

Ještě je třeba zdůraznit, že výše uvedené plagiátorství nelze považovat za „pouhý“ formální nedostatek (opomenutí citací) a to nejen proto, že v práci se jinak na použité prameny běžně odkazuje (nezřídka shodně s prací Hrušovské), ale i z toho důvodu, že se mezi sebou shodují pasáže jak „faktografické“ (čerpající ze zákonů, odborných specializovaných materiálů atp.), tak ale zejména i pasáže subjektivní, v nichž diplomant vyjadřuje své myšlenky, názory či právní závěry.

4. Celkové hodnocení práce (včetně naplnění zadání a cíle práce):

Práce je přibližně ze své třetiny (cca 25 opsaných stran z celkových 70) plagiátem a tak pokusem o podvod. Jako takovou ji nelze hodnotit jinak než jako zpracovanou v rozporu s právními předpisy, s vnitřními předpisy FPR i ZČU, stejně jako v rozporu s tradičními pravidly akademické etiky a v neposlední řadě samozřejmě i imatrikulačním slibem studenta vysoké školy.

5. Doporučení práce k obhajobě (zda se práce doporučuje či nedoporučuje k obhajobě):

Práci vzhledem k nedostatkům, které se v ní vyskytují, důrazně nedoporučuji k obhájení. Ve vztahu k cílům sledovaným Pokynem děkana FPR č. 18D/2011, resp. čl. 4 odst. 3 Pokynu děkana č. 23D/2011, pak navrhuji přerušení obhajoby předložené práce a zahájení disciplinárního řízení s jejím autorem pro podezření ze spáchání disciplinárního přestupku ve smyslu ustanovení § 64 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, v platném znění a ve smyslu čl. 1 odst. 2 Disciplinárního řádu FPR ZČU v Plzni.

Nezávisle na disciplinárním řízení bude v důsledku prokázaného plagiátorství diplomantovi téma práce po konzultaci s jejím vedoucím odebráno.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

Lze soudit, že ve světle výše uvedeného diplomant k obhajobě této práce nepřistoupí. Pokud by tak nicméně učinil, měl by nejen vysvětlit způsob, jakým při jejím zpracování postupoval, ale měl by samozřejmě být také schopen zodpovědět všechny otázky vzešlé z rozpravy před zkušební komisí.

V Plzni dne 05/08/2011

Podpis autora posudku